

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 77. Homagium ab Austriae Ordinibus Cæsari præstitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

que vel nullam vobis vel non plus dierum Sæc. XVII.
 quinque, capitote. Diem sextum scitote, A. C. 1620.
 cunctis ex æquo fore decretorium: mori-
 geris, ad præteritorum veniam: in contu-
 macia manentibus ad supplicia.

His perceptis Ordines responderunt,
 quinque dierum spatium eis præstitu-
 tum nimis angustum fore, proin petere
 se, ut Dux illud laxare haud gravaretur,
 eoquod ad diem vigesimam septi-
 mam Julii conventum indixissent, de
 rei summa acturi.

§. LXXVII.

*Homagium ab Austria Ordinibus
 Cæsari præstitum.*

Attamen Bavarix Dux, cum ad ac- Lotich. rer.
 cessenda Bohemorum, & Mans- Germ. l. 7.
 feldii auxilia temporis prorogationem cap. 4.
 ab Ordinibus peti odoraretur, in tem- Annal. Boic.
 poris denunciati decreto permansit: nec p. 3. l. 5.
 vana erat ejus suspicio; quippe Ana- Brach. Hist.
 fini Ordines non modo evoluta quinque pag. 42.
 dierum mora non comparuere, sed in-
 super Hungarorum & Bethleni auxilia
 implorarunt, & rustici Ernestum Ludo-
 vicum Saxo - Lavenburgicum Ducem
 die vigesima sexta Julii in pago *Aischau*
 dicto, unacum quodam Nobili ejusque
 famulo misere trucidarunt, eoquod in-
 ter prandendum ad plebeios furiosos

Sæc. XVII. dixisset: *mox in foribus adventuros hospites, quorum adventu seditiosis minus foret exultandum.* Eapropter Bavarix Dux Alexandro Haslango in mandatis dabit, ut junctis cum Tillio viribus saltum, cujus vias Anassini rustici truncis arborum in decussim aggestis obstruxerant, perrumpere niteretur, neminem tamen, nisi temere renitentem lacefferet. Vix autem laboris datum est initium, cum armata rusticorum agmina resisterent, & ex Cæsareis militibus, quos in eorum manus infauſta fors dederat, crudelitate nusquam audita non paucos interimerent: unde factum, ut Cæsarei aperta tandem via campos & late patentia loca nacti, in rebelles rusticos irruerent, plurimisque eorum trucidatis quosdam pagos incenderent. Horum tamen sortem misertus Dux constituta gladii aut laquei poena ejusmodi sævitias inhibuit, illatique damni reos plecti præcepit, dein Croyum cum valido agmine in Bohemos Hungaris junctos movere, eosque a Passaviensium finibus, quibus populabundi imminebant, arcere jussit. Interim Haslangus Baro Hagam oppidum, quod rebelles ejectionis Catholicis infederant, occupavit, & Sternberga ac Welsio deditione captis, expugnatoque Wolseggio apud Aisterheimium substitit, victoriæ

storæ cursum remorantibus arcis Præ- Sæc. XVII.
 fecto & rusticis, quorum tamen perti- A. C. 1620.
 naciam Marcoffæi Comitis fortitudo fre-
 git, arcisque deditioem extorsit, Ca-
 stellano capite, & rusticorum Ductore
 laqueo mulctatis. Interea Mansfeldius
 Walleram obsedit, & Sollenavio totis
 copiis imminebat, percepto autem pro-
 spero Boici exercitus progressu pedem
 in Bohemiam retulit. Dux vero die
 ejusdem Mensis postrema Grieskir-
 chium movit, ubi obtentis prius se-
 curitatis literis Anessinorum Ordinum
 legati ducem convenerant, nuntiantes,
 Ordines ad exequenda Cæsaris jussa
 paratos esse, si vicissim Cæsar & Dux
 omnia, quæ peterent, ipsis præstitif-
 sent. His respondit Dux, quod ad Cæ-
 saris postulata mentem suam distincte
 aperirent, quæ vero ipsi ab Imperatore
 peterent, scripto traderent. Accepto
 hoc responso mox scriptum obtulere, in
 quo crimina ipsis exprobata excusare,
 vel omnino negare non erubere, con-
 quetti, quod non sine violatæ fidei con-
 tumelia foedus cum Bohemis inutum abo-
 lere cogerentur: postea petebant, ut
 Religionis libertas facta testaque per-
 maneret, & tam Ecclesiastici, quam
 profani Ordinis privilegia a Maximilia-
 no II. Cæsare concessa rata haberentur,
 nec Lincensi vel aliis urbibus præsidia

Sæc. XVII. imponerentur, nulloque discrimine fa-
 A.C. 1620. cto omnibus præteritorum venia con-
 cederetur. Ad hæc Maximiliano Duce-
 rem Lincii pertractatum iri reponente,
 legati transitum per omnes vias, libe-
 rumque aditum in Lincensem civitatem,
 arcemque, Duci pollicebantur. Nec
 promissis operis constantia defuit; Dux
 enim die quarta Augusti urbem, ar-
 cemque ingressus, vix ullum reperit,
 qui ei obfisteret: relictis igitur extra
 urbem copiis suis, Ordinibus proponi
 curabat, ut totius Nobilitatis tam præ-
 sentis quam absentis nomina exhibe-
 rent, absentes vero, quorum ingens
 tum erat numerus, adesse juberent,
 necnon album copiarum, quæ sub ipsis
 stipendia fecissent, facerent, atque ex-
 hiberent, nec ulli, se inscio, missionem
 darent, nec etiam optimatum ullus
 clam urbe excederet, denique de ar-
 ticularis in medium proponendis celeri-
 ter deliberarent, cunctaque ipsis im-
 perata bona fide exequerentur. Jam-
 jam decima septima Augusti dies efflu-
 xerat, & nondum Anassini Proceres
 demandatum sibi negotium exequaban-
 tur, caussati, quod Cæsaris quidem,
 non tamen tanquam Austriæ hæredis
 in verba jurare parati essent, cum Al-
 bertus Archidux vitæ superstes adhuc
 foret. Ast cum hic jam olim succes-
 sionis

stonis jure se abdicasset, vanus erat eorum obtentus, vera autem elusi obsequii ratio latebat in promissa Frederici, Bohemorum, & Hungarorum ope, qua tamen frustrati, tandem nefandi foederis Bohemici tabulas traderunt, quibus abolitis milites a se conscriptos dimiserunt, quos soluto prius mensium emeritorum stipendio Maximilianus Boicis suis cohortibus immiscuit, ne paulo ante rebellium signa secuti, rupta novi sacramenti fide proditores fierent. Præterea Anassinis omnia bellica arma in Lincense armamentarium comportare jussis, tandem die vigesima Augusti Cæsari tanquam Austriæ hæredi tam Ecclesiastici, quam Nobiles urbiumque Præfecti civesque sacramentum dixerunt, inque Maximiliani Ducis verba jurarunt, quoties is, & quicquid Cæsaris nomine mandaret, aut prohiberet. Ita demum sedata erat Anassinorum rebellio, ne tamen illa recrudesceret, urbes arcesque Cæsareis præfidiis firmabantur, atque Austriaci exercitus imperium Valentino Schmidio, Anassinæ autem Provinciæ Præfectura Adamo Herbersdorffio demandata est. Hæc dum Lincii gerebantur, interceptæ sunt hostium literæ, Anassinis nuntiantes, Bohemos validas propediem eisdem missuros suppetias,

Sæc. XVII.
A. C. 1620.

Sæc. XVII. proin Bavaro totis viribus interim re-
 A. C. 1620. fisterent. Exin Maximilianus probe
 intellexerat, haud ultra cunctandum,
 sed totam belli molem in Bohemos esse
 vertendam. Anholtium igitur supre-
 mum vigiliarum Præfectum cum Sul-
 ziana legione & decem Equitum tur-
 mis in Bohemiam, ut interim Bohe-
 morum motus exploraret, præmisit,
 cui paulopost tria Herbipolensium mil-
 lia accessere.

§. LXXVIII.

*Hungarorum rebellium comitia Neo-
 folii celebrata.*

Han Pan- Interim Neofolii Hungariæ superioris
nonia p. 328. oppido Hungarici Regni comitia,
Merc. tom. prout nuper conventum erat, ineunte
13. l. 2. Mense Junio celebrari cæperant. Ad-
Ortel. con- venerat ceteris prior Gabriel Betlemius
tin. p. 72. multis armatorum millibus, frequenti-
Lotich. l. 5. que Nobilitate stipatus, qui se Hunga-
cap. 10. riæ Principem dictitans, in folio fede-
Jæger. Hist. bat, ac circum se Bohemiæ, Austriæ,
Eocl. l. 9. c. 9. Silesiæ, & Moraviæ Oratores rebellio-
 nis suæ socios habebat: Nec aberat
 Mechmetes Aga, Turcarum Imperato-
 ris Legatus, cujus potentia freti rebel-
 les aut Cæsari belli necessitatem, aut
 Regiæ dignitatis abdicationem se im-
 posituros sperabant. Submiserant quo-
 que